

© Μαριέττα Γιαννάκου
Βουλευτής Επικρατείας Ν.Δ.

Προστάτης ακραίων μουσουλμάνων

■ **Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ** Ερντογάν επέδειξε ανευθυνότητα, επικρίνοντας τη στάση των Ευρωπαίων κατά της μισαλλοδοξίας των ακραίων ισλαμιστών. Δεν έχουμε ισχυρά τεκμήρια ότι υφίσταται σχέδιο για την υποκίνηση τρομοκρατικών ενεργειών από την Τουρκία. Ωστόσο, άπαντες αντιλαμβάνονται τους κινδύνους που απορρέουν από το οιονεί δεσποτικό κράτος το οποίο διαμορφώνει και από τον δι-

εθνή ρόλο που επιδιώκει ως προστάτης των απανταχού ακραίων μουσουλμάνων. Η Ευρώπη οφείλει να υπερασπιστεί τις αξίες της και τον ευρωπαϊκό τρόπο ζωής εν γένει απέναντι σε κάθε είδους κακόβουλη επιρροή. Είναι πολύ μεγάλο μέγεθος για να επιτρέψει σε ένα κράτος όπως η Τουρκία να απειλήσει τον κυρίαρχο ρόλο της σε θέματα κοινωνικής συνοχής και ασφάλειας.

Υπάρχει υπόγεια σύνδεση του Ερντογάν με την ισλαμική τρομοκρατία;

Πολιτικοί και διεθνολόγοι, με αφορμή τις επιθέσεις τζιχαντιστών σε Γαλλία και Αυστρία, μιλούν στην «R» για τις εκλεκτικές συγγένειες του Τούρκου Προέδρου με ακραία μουσουλμανικά στοιχεία

Των Π. ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ & Θ. ΜΩΡΙΑΤΗ
politiki@realnews.gr

Την οξύτατη φραστική αντιπαράθεση του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν με τον Γάλλο Πρόεδρο Εμανουέλ Μακρόν, αλλά και με άλλους Ευρωπαίους ηγέτες, που αντιδρούν στην επιθετική πολιτική του, ακολούθησαν δύο καλά προετοιμασμένες τρομοκρατικές επιθέσεις από τζιχαντιστές. Η μία εκδηλώθηκε στη Γαλλία και η άλλη στην Αυστρία, στη χώρα που πρωτοστατεί στο μέτωπο που θέλει να τιμωρήσει την Τουρκία και να της επιβάλει κυρώσεις. Οι ισλαμιστικές τρομοκρατικές επιθέσεις στους αντιπάλους του σουλτάνου δημιούργησαν αμέσως υποψίες στην Ευρώπη, αλλά και στη χώρα μας, ότι μπορεί να συνδέονται, να υποκινούνται ή ακόμα και να σχεδιάζονται από την Αγκυρα. Ούτως ή άλλως, ο Ερντογάν θέλει να εμφανίζεται ως ο προστάτης των απανταχού μουσουλμάνων και είναι δεδομένες οι καλές σχέσεις του Τούρκου Προέδρου με τους τζιχαντιστές ισλαμιστές μαχητές (τους οποίους χρησιμοποιεί και επιχειρησιακά στη Λιβύη και στην Αρμενία). Καθόλου τυχαία, άλλωστε, δεν χαρακτήρισε ο Νίκος Δένδιας τη γειτονική χώρα «γραφείο ταξιδίων για τζιχαντιστές». Εξάλλου, ουκ ολίγες φορές στο παρελθόν ο Ερντογάν έχει απειλήσει ότι θα κινητοποιήσει τα εκατομμύρια μουσουλμάνων που ζουν στην Ευρώπη. Στο φως όλων αυτών εύλογα τίθεται το ερώτημα αν ο Ερντογάν βρίσκεται πίσω από την έξαρση της ισλαμιστικής τρομοκρατίας στην Ευρώπη, το οποίο η Realnews έθεσε σε μια σειρά από Ελληνες και ξένους διακεκριμένους διεθνολόγους, καθηγητές και πολιτικούς.

© Ζοζέ-Μανουέλ Λαμάρκ
Αναλυτής Γεωπολιτικής
και Διεθνών Σχέσεων

Υπάρχουν ισχυρές υπόνοιες και καλές αφορμές

■ **ΕΙΝΑΙ** ένα μεγάλο ερώτημα αν πίσω από τη νέα έξαρση της τρομοκρατίας θα μπορούσαμε να πούμε ότι βρίσκεται ο Ερντογάν. Ωστόσο, μπορούμε να αναλύσουμε το ζήτημα. Αυτό που συμβαίνει σήμερα είναι ότι καταγράφουμε δύο είδη χτυπημάτων. Τα απομονωμένα και άλλου είδους επιθέσεις - και αυτές πλησιάζουν στο ερώτημά σας, γιατί σαν επιθέσεις είναι δομημένες. Σκέφτομαι τον αποκεφαλισμό του καθηγητή Σαμουέλ Πατί. Όταν μιλάμε για αποκεφαλισμό, γνωρίζουμε πολύ καλά περί τίνος πρόκειται. Τον πραγματοποιεί κάποιος που έχει εκπαιδευτεί. Υπάρχει εκπαίδευση από πίσω. Δυστυχώς, η διάπραξη και οι τεχνικές τέτοιων αποτρόπαιων πράξεων μαθαίνονται. Ο άλλος τύπος επιθέσεων, που είναι παρόμοιος με αυτόν κατά του καθηγητή, είναι αυτός των επιθέσεων στη Βιέννη, στη Νίκαια κ.λπ. Στοχευμένες και πολύ καλά προετοιμασμένες επιθέσεις. Και πάλι καταλαβαίνουμε πως από πίσω υπάρχει μια διοργάνωση στρατιωτικού τύπου.

Παράλληλα, προσέξτε την καταγωγή αυτών των ανθρώπων. Ο δολοφόνος του καθηγητή Πατί είναι Τσετσένος. Η καταγωγή του τρομοκράτη της Βιέννης είναι από την Αλβανία και από τα Σκόπια. Δεν λέω ποτέ «Βόρεια Μακεδονία» από σεβασμό προς τους Ελληνες. Όλα αυτά συνδέονται και είναι πολύ οργανωμένα.

Την ίδια ώρα σημειώνουμε πως η πολιτική του Ερντογάν είναι μια πολιτική πολεμικής. Τον βλέπουμε στη Συρία, στο Ναγκόρνο Καραμπάχ, ενώ συναντήθηκε και με τις ηγεσίες ορισμένων μουσουλμανικών χωρών, όπως έγινε και στα Βαλκάνια, για να επιβεβαιώσει την υποστήριξή του. Είναι και ο λόγος που θα μπορούσαμε να πούμε πως καταγράφεται μια δράση η οποία θα μπορούσε να προέρχεται ή να υποκινείται γεωγραφικά από αυτή την περιοχή, την Τουρκία, αλλά για την ώρα το αφήνουμε με ερωτηματικό...

Όμως, από τη στιγμή που ο κύριος Ερντογάν υποστηρίζει το Ναγκόρνο Καραμπάχ κατά των Αρμενίων, εμπλέκεται στη Συρία και επίσης δεν αναγνωρίζει την κυριαρχία των ελληνικών και κυπριακών Αρχών στην επικράτειά τους, δεν θα ήταν καθόλου περιεργό να υπάρχει μια διασύνδεση της Τουρκίας σε αυτή τη δράση. Για να απαντήσω στο ερώτημά σας, υπάρχουν ισχυρές υπόνοιες που δεν μπορώ να τις επιβεβαιώσω. Όμως, υπάρχουν πολλοί λόγοι και καλές αφορμές για τον Ερντογάν.

Παρεμβάσεις

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

© Σάββας Καληντερίδης
Συγγραφέας - δημοσιογράφος

Είναι ο ηθικός αυτουργός και δεν το κρύβει

■ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ της Τουρκίας ακολουθεί επιθετική πολιτική απέναντι στις χώρες της Ευρώπης για το θέμα της «παραβίασης των δικαιωμάτων των μουσουλμάνων» κυρίως για δύο λόγους.

Ο ένας σχετίζεται με την ανάγκη συσπείρωσης των συντηρητικών ψηφοφόρων της Τουρκίας, που φυλλορροούν κυρίως λόγω της οικονομικής κρίσης η οποία πλήττει τις επιχειρήσεις, αλλά και τα μεσαία και χαμηλά στρώματα.

Ο άλλος λόγος είναι το όνειρό του να νεκραναστήσει το Χαλιφάτο και να είναι ο ίδιος ο νέος χαλίφης και γέτης των απανταχού μουσουλμάνων.

Με βάση αυτούς τους δύο άξονες, ο Ερντογάν προβαίνει σε επιθετικές δηλώσεις εναντίον της Ευρώπης και σε ρητορική μίσους, η οποία οπλίζει το χέρι του κάθε τζιχαντιστή που θεωρεί ότι πρέπει να πάρει εκδίκηση «από τους απίστους».

© Κωνσταντίνος Οϊκάρις
Εκτελεστικός διευθυντής
ΙΔΙΣ & αναλυτής διεθνών
θεμάτων του ANTI

Το Ισλάμ και η «παρακμιακή Δύση»

■ Η ΤΟΥΡΚΙΑ επιχειρεί συστηματικά τα τελευταία χρόνια να καταστεί το σημείο αναφοράς του συντηρητικού Ισλάμ παγκοσμίως. Οχι μόνο υποστηρίζει ανοικτά διάφορα κινήματα, με αποκορύφωμα την οργανική σχέση που έχει αναπτύξει με τη Μουσουλμανική Αδελφότητα, αλλά παρεμβαίνει δημόσια σε υπεράσπιση μουσουλμανικών πληθυσμών, είτε πρόκειται για τους απάτριδες Ροχίνγια στη Μιανμάρ, τους Ουιγούρους στην Κίνα, τους Τατάρους στην Κριμαία, κ.ά. Μάλιστα, το κάνει συνήθως με άκομφο διπλωματικό τρόπο, ουσιαστικά παρεμβαίνοντας απροκάλυπτα στο εσωτερικό τρίτων κρατών. Ειδικότερα, δε, έναντι ευρωπαϊκών κρατών, η Αγκυρα αρκετές φορές έχει υπερβεί τα εσκαμμένα. Η Τουρκία δεν θα ήθελε ασφαλώς να ταυτιστεί με τις τρομοκρατικές ενέργειες στη Γηραιά Ηπειρο και δε σε χώρες με τις οποίες βρίσκεται σε αντιπαράθεση (Γαλλία, Αυστρία), αλλά συνάμα έχει ένα διπλό στόχο: αφενός να καταδείξει τη σημασία της για την Ε.Ε. αναφορικά με τη συγκράτηση των τζιχαντιστικών στοιχείων που βρίσκονται σε Συρία - Ιράκ, αλλά και στην επικράτεια της (που συνδέονται εκ των πραγμάτων και με τις προσφυγομεταναστευτικές ροές) και αφετέρου να εκμεταλλευτεί τη συγκυρία για να προσφέρει ιδεολογικό καταφύγιο στους μουσουλμάνους της Ε.Ε., που αισθάνονται αδικημένοι ή περιθωριοποιημένοι. Το πιο προβληματικό σε αυτό το ριψοκίνδυνο παιχνίδι είναι η προσπάθεια της Τουρκίας να αντιπαραβάλει το Ισλάμ ως μία ηθική θρησκεία στην οποία προσφεύγουν οι κατατρεγμένοι με την παρακμιακή -όπως τη χαρακτηρίζει- και ισλαμοφοβική Δύση.

© Αγγελος Συρίγος
Βουλευτής Ν.Δ.
Θέλει να εκμεταλλευτεί
την κρίση

■ ΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ μυστικές υπηρεσίες έχουν εμπλακεί σε πολλές υποθέσεις ισλαμικής ριζοσπαστικοποίησης και μεταφοράς μαχητών του Ισλαμικού Κράτους. Παρ' όλα αυτά ο Ερντογάν δεν ευθύνεται για την πρόσφατη έξαρση της ισλαμικής τρομοκρατίας. Προσπαθεί, όμως, να εκμεταλλευτεί την κρίση εμφανιζόμενος ως εκπρόσωπος του συντηρητικού Ισλάμ, που αντιδρά στις πρώην αποικιοκρατικές δυνάμεις.

© Κώστας Υφαντής
Καθηγητής Διεθνών Σχέσεων

Η Τουρκία θύμα τυφλής βίας

■ Η ΤΟΥΡΚΙΑ είναι μια χώρα και μια κοινωνία που έχει πληγεί από την τρομοκρατική δράση οργανώσεων, όπως το PKK και το Ισλαμικό Κράτος. Τις τελευταίες τρεις δεκαετίες μετρά χιλιάδες αθώα θύματα. Κύματα τυφλής βίας έχουν αιματοκυλίσει μικρές και μεγαλύτερες κοινότητες στη νοτιοανατολική επικράτεια της χώρας, καθώς και στα μεγάλα μητροπολιτικά κέντρα της. Είναι γεγονός ότι στον συριακό εμφύλιο πόλεμο το τουρκικό καθεστώς ανέχθηκε ένοπλες ομάδες ριζοσπαστικοποιημένων ισλαμιστών στην προσπάθειά του να ανατρέψει το καθεστώς Ασαντ και να αποτρέψει τη χειραφέτηση των πολιτοφυλακών του YPG. Οποιος έχει στοιχειώδη γνώση της Τουρκίας ξέρει ότι δεν θα μπορούσε ποτέ και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες να υποστηρίξει την ισλαμική τρομοκρατία.

Αμφίσημη και αντιφατική στάση

■ Η ΣΤΑΣΗ της Αγκυρας απέναντι στον ισλαμικό φονταμενταλισμό είναι συχνά αμφίσημη και αντιφατική. Ο Πρόεδρος Ερντογάν καταδίκασε με τις πρόσφατες δολοφονικές επιθέσεις στη Γαλλία, αλλά χρησιμοποιεί μισθοφόρους τζιχαντιστές σε πολέμους δι' αντιπροσώπων στη Λιβύη και στο Ναγκόρνο Καραμπάχ. Ενα είναι βέβαιο: η απόλυτη αντίθεση στον φονταμενταλισμό δεν πρέπει να πάρει χαρακτήρα πολέμου πολιτισμών ή θρησκειών. Αυτό θα αποτελούσε άρνηση της ουσίας του ευρωπαϊκού πολιτισμού και αχρεία στο δώρο σε όσους θέλουν να εμφανίζονται ως οι σύγχρονοι «αντισταυροφόροι».

© Γιώργος Κατρούγκαλος
Βουλευτής ΣΥΡΙΖΑ,
πρώην υπουργός Εξωτερικών

© Χρήστος Ταραντίδης
Βουλευτής Επικρατείας Ν.Δ.

Τα δεινά της ακραίας ρητορικής

■ ΚΑΝΕΙΣ δεν μπορεί να γνωρίζει με ακρίβεια πώς το μυαλό ενός φανατικού μεταφράζει τη ρητορική θρησκευτικών ή πολιτικών ηγεσιών. Μια εσφαλμένη μετάφραση δεν είναι απίθανο, πάντως, να εκληφθεί ως παρότρυνση σε έκνομες ενέργειες που μπορεί να φθάσουν σε τρομοκρατικές ενέργειες. Και τούτο μπορεί να συμβεί από ακραίους φανατικούς γενικώς, χωρίς διάκριση θρησκείας ή εθνότητας. Στο πλαίσιο αυτό, η δήλωση λ.χ. του κ. Ερντογάν, μετά τα πρόσφατα τρομοκρατικά γεγονότα στη Γαλλία, ότι οι Ευρωπαίοι δεν θα μπορούν να περπατήσουν στους δρόμους τους με ασφάλεια, είναι ατυχέστατη. Η ιστορία έχει αποδείξει ότι η ακραία ρητορική μπορεί να προκαλέσει απρόβλεπτα δεινά. Η νηφάλια ρητορική, ακόμα και σε στιγμές έντασης, είναι δείγμα πολιτικής ωριμότητας και ευθύνης, όπως αποδεικνύει καθημερινά ο Κυριάκος Μητσοτάκης αναφερόμενος στην Τουρκία.